

silovita vojska, pol ure od reke Rena, v lepi ravnini, z veliko in močno trdnjavo. Prusi, srečni v vojski, so z armado svojo oblegli tudi Strassburg; neprenehoma so streljali s topovi v mesto in lučali ognjene rakete vanj; vnelo se je mnogo poslopij in tudi Münster je začel goreti in je pogorel. Vse prošnje, naj se prizanese velikanski cerkvi, starodavnemu spominku umetnosti in krasote, niso pomagale nič. Münster je razvalina! — Münster je stara gotiška velikanska cerkev v Strassburgu, ki ima 5 portalov, orglje z 2242 pišalkami in stolp (turn) čudovito umetno zidan iz kvadrov; visok (437 pariških čevljev) tako, da ga noben drug turn na svetu ne preseže, do vrha pelje 725 stopnic. In to velikansko poslopje je zdaj podrtija — po divjosti nemški!

* Lastovice že zapuščajo naše kraje in se preseljujejo v toplejše. Navadno se selijo še le kasneje pričujoči mecec, — letos jih je sem ter tje pregnal že mrzli avgust. O vročini tako imenovanih „pasjih dni“ ni bilo letos nikakoršnega sledú; mraz in skoro neprestano deževje je stopilo na mesto toplote. Zato pa tudi je za ajdo in čebele zelo neugodno vreme, vino bode kisovec in krompir gnjuje po več krajih. Tudi na Ogerskem tožijo o deževnem in mrzlem vremenu.

Deželni zbori.

Zbor goriški.

Še nekaj, sem rekel uni pot, da imam povedati o 4. seji. Hotel sem grajati Dolijakovo čitanje in pohvaliti govorjenje njegovo, ki je bilo bolje, ko prvokrat; mislil sem podati obširno karakteristiko dr. Lavričevega govora in sploh obširniše opisati vso debato zaradi znižanja plače odbornikov; a o vsem tem samo nekaj črtic, kajti vse, kar bi bil imel reči, mora zginiti spred dogodkov naslednje 5. seje. Dr. Lavrič je prav storil, da je govoril naravnejše, nego je vaje; umetno, prisiljeno deklamovanje ne pristaja dandanašnji več niti v cerkvi, niti v parlamentu; tu in tam se zahteva jedernatost misli in rekov in naturna zgovornost. Gledé na reč samo bilo nam je težko razumeti, kako da je bilo moč vplesti „svobodo“ v zagovarjanje znižanja plač. Navadni rek: „svoboda zahteva žrtev“ pomeni: če hočeš svobodo, plačaj; L. pa je nasprotno trdil. Da se je nazadnje sklepu večine vdal (kot odbornik namesti 800 sprejel 1200 gold.), to tirja — parlamentarna šega. — Jako zamerili so vsi Slovenci brez razločka Dolijaku in Lavriču, da sta na zahtevanje Del-Torre-a vse, kar sta po slovenski govorila, sama na italijanski jezik prestavljala, in to, brez ugovora, brez zavarovanja principa in slov. pravice. Dr. Lavrič je imel celi prevod že pripravljen in ga je od besede do besede prebral. Ostro ju je občno mnenje zaradi tega bičalo. Al, čem bolj nas je osupnilo in vznemirilo to, da novi poslanci podirajo, kar so sezidali stari v poprejšnjih sejinah dobah, tem zadovoljnejši smo s korektnim vedenjem slovenskih zastopnikov v naslednji 5. seji 30. avgusta. Komur je ljub škandal, imeti mora to sejo za eno najzanimivših, kar naš zbor zboruje. Po nekterih interpelacijah od laške strani dovoli se beseda posl. Faganel-u. Razlagal je in podpiral slovenski že v poprejšnji seji napovedani predlog: naj bi sl. zbor deželnemu odboru naročil, da napravi za prihodnjo sejno dobo popravljen načrt cestne postave, češ, da sedanja postava od leta 1868. je v mnozih ozirih neprimerna. Ko je končal, naprosi predsednik slovenske poslance, naj bi — F. italijanski ne zná — kateri drugi blagovolil predstaviti, kar je F. govoril. Ponudi se poslanec Dolijak. Pa že koj po prvih stavkih ga ustavi poslanec Dottori, rekoč, da,

kar Dolijak govori, ni prestavljanje Faganelovega govora, ampak poseben govor o bistvu in v podporo F-lovega nasveta. Dolijak se je tu prav moško odrezal: „Jez sem hotel“ — je rekel po italijanski — „laškim gospodom uljudnost (gentilezza) izkazati; a ker nočejo me poslušati, ne bom več govoril“. Del-Torre meni, da Lahi imajo „pravico“ zahtevati, da jim Slovenci predstavljajo, česar oni ne razumejo. Tu se oglasi Lavrič (po slov.): Na laški strani se trdi, da imajo italijanski poslanci pravico, od nas prevodov zahtevati. Kar se mene tiče, ne priznavam te pravice. Da sem jez v poslednji seji svoj govor predstavil, storil sem to le iz „uljudnosti“ („gentilezza“). S tem je bila popravljena napaka poprejšnje seje. Na to se vname vmesen prepir zaradi prestavljanja, kterege se vdeležujejo Črne, Gorjup, Dottori, Pajer. Na slovenski strani se je trdilo, in sicer tako določno še nikoli poprej, da, če bodo Lahi zahtevali prestavljanja slovenskih govorov, bodo zahtevali tudi Slovenci, da naj se jim prevaja vse, kar Lahi govoré. Temu niso vedeli Lahi kaj ugovoriti; umaknili so se pa na to-le stališče, ktero je soseben Dottori (lansko leto najpohlevniši in nam najpravičniši laški poslanec) trdovratno povdarjal: Mi Lahi ne moremo glasovati o predlogu, kterege zapopadka in razlogov ne poznamo, tedaj nam morete vse prestaviti, če hočete, da bomo Vaše slovanske nasvete obravnavali. Črne je odvrnil blizo tako-le: Če nas ne razumete, poiščite si pomočkov, da nas boste razumeli, kakor smo mi naši pomočkov, da vas umemo; sicer pa želim, da ne bi bilo zaradi jezika prepira med nami; imejmo drugi z družimi potrpljenje. Temu pričkanju zastran prestavljanja se je pridružilo še drugo, ki ga je sprožil Pajer. On je trdil, da vsled nekega §. notranjega opravičnega reda se mora vsak predlog izročiti posebnemu odseku v naprejšnje pretresovanje; dež. odbor da ne more namestovati odseka, in se je skliceval Črnetu in Gorjupu nasproti tudi na šege državnega zbora. Una dva sta mu odgovarjala, da odsek ni časa voliti, ker je seja zadnja ter da saj se je (v goriškem zboru) poprejšnjih let večkrat tako storilo, da se je kaka reč, namesti posebnemu odseku izročila deželnemu odboru. Vmes tega se je pa vedno tudi vprašanje zaradi prestavljanja vrivalo. Pohvaliti moram glavarja, da je bil pravičen; silil je vedno na glasovanje o glavnem predlogu in 2 (Črnetovem in Gorjupovem) popravnih nasvetih, ki sta se bila med debato sprožila, oba mereča na to, da naj bi deželni odbor ne imel naloge, sestaviti nove postave, ampak samo pozvedeti vse pomanjkljivosti stare postave; vse nadaljno naj bi ostalo pridržano prihodnjemu zboru. Lahi pa niso hoteli po nikakem, da bi bilo prišlo do glasovanja. — Kdor je bistro opazoval njih taktiko, ni mu bilo težko uganiti, da ves prepir zaradi jezika in opravičnega reda je le bolj pretveza in da zajec v drugem grmu tiči. Bilo je namreč tisti dan na dnevnem redu dovoljenje 2000—3000 gold. za ceste na Tominskem in tudi Faganelov predlog, se je zdelo Lahom, da meri na to, da bi se stroški za ceste zavalili na deželni, namesti na okrajne zaloge, ter da bi se po tem takem z laškim denarjem slovenske ceste delale. Dalje je treba vedeti, da so imeli slovenski poslanci tisti dan večino, kajti na naši strani je manjkalo samo Polaj-a, na laški pa Depretis-a in Ritter-ja. Zato so naši na glasovanje silili, Lahi pa se ga ogibali. Ko so se bili že vsi sitnega pričkanja naveličali, reče Pagliaruzzi: Kaj bi toliko govorili o prestavljanji; če Vam predlog ni všeč in če ga ne razumete, dano Vam je na voljo: glasujte zoper nasvet. Deperis: „Tedaj glasujemo proti predlogu“. Vzame klobuk in jo pobriše iz zbornice; — za njim vsi drugi laški poslanci. — Glavar

pregleda Slovence in izreče, da ni več mogoče zborovati, ker ni postavnega števila poslancev. Čez nekaj časa zapusté sobano tudi Slovenci. V stranskih prostorih se je vnel nov živ prepír; pozneje so se spravili vsi zborniki skup v glavarjevo sobo ter vse poskusili, da bi se porazumeli, toda vse brez uspeha. Trajala je zaupljiva seja do 2½ ure popoldne. Slovenci se niso hoteli ganiti iz sobe, da ne bi jim Lahí očitali, da (Slovenci) nočejo porazumka. Zraven prestavljanja slovenskih govorov so se sukali razgovori v zaupljivi seji sosebno okoli tega, kako naj bi se seja in sejna dôba formalno sklenila, in okoli dovoljenja denarnih pomočkov za ceste na Tominskem. Lahí so hoteli, naj bi deželni odbor denar nakazal, oni da bodo v prihodnji sejni dobi že vse potrdili; Slovenci pa so rekli: Ne; zbor v javni seji mora zdaj dotični sklep storiti. Zastran formalne sklenitve seje in sesije so silili laški poslanci: Idimo v zbornico in sklenimo sejo! Slovenci: Ne; samo zaradi sklenitve ne gremo v zbornico; idite Vi sami, če hočete; zakaj ste ušli? Mi gremo v zbornico le s tem pogojem, da se redno obravná, kar je na dnevnem redu. — Konec je bil ta, da so — po tem, ko ni hotel nihče več govoriti — Lahí prvi sobo zapustili in šli k obedu; za njimi tudi Slovenci. — Iz javne in zaupljive debate se je dalo posneti, da hočejo Lahí s tem, da delajo težave, kedar gré za materialne naše koristi slovenske poslance prisiliti, da bi se odpovedali pravice po slovenski govoriti. — Žalostno je pa na vsak način, da za zdaj ni denarja za Tominske ceste.

V petek 2. septembra ob 6. uri zvečer so se zbrali zopet skor vsi (v naglici od doma poklicani) poslanci v glavarjevi sobi in še enkrat poskusili se porazumeti, al tudi to pot brez uspeha. Vzel se je v podlago pogajanju lanski „konkordat“ od 13. okt., vsled kterega se je mislilo, da ne bo v našem zboru nikdar več prepíra zastran jezika, — a letos nočejo Lahí nič vedeti o njem; samo Deperis in Ritter sta glasovala v smislu Slovincem prijaznem. Čudno je, kar zahtevajo Lahí, da mora namreč vsak slovensk poslanec italijanski znati. Takrat imate enega — pravijo — ki ne zná italijanski; drugi pot jih pride znabiti 10 taci v zbor; kako bomo zborovali? Poslednji tajni cilj, ki ga imajo pri svojem zvijačnem nagajanju nemestni laški poslanci s Pajerjem kot skrivnem vodjo na čelu, je menda ta: odtrgati grofijo gradiškansko od Gorice, in združiti jo s Trstom in Istro v eno celoto z enim deželnim zborom, in to naj bi bila nasprotna teža Sloveniji. — Še moram omeniti, da 30. avgusta, potem ko so bili Lahí dvorano zapustili, je našel nekdo pod mizo nekega laškega poslanca listek s temi-le besedami od znane roke: „Idimo iz zbornice! tako nam ne bo treba dovoliti pomočkov za ceste“. Sicer pa, kar se tega tiče, je že menda dogovorjeno, da nakaže denar deželni odbor, in to tem lože, ker je finančni odsek za Tominske ceste edinoglasno dotični znesek v svoj nasvet sprejel. Zadnja poskušnja porazumenja je glavarjeva zasluga; od vlade je bilo došlo naročilo, naj se ima zbor za sklenjen in naj se to že razkropljenim poslancom pismeno naznani. Zdaj je tedaj goriški zbor določno sklenjen. — Lustige Zustände! kaj ne?

Deželni zbor štajarski.

V seji 31. avgusta so se volili poslanci v državni zbor. Predno se je začela volitev, je prof. Maassen v imenu zdolej podpisanih družnikov slovenske in nemške federalistično-konservativne stranke bral sledečo deklaracijo:

„Slavni deželni zbor! Dasiravno se decemberska ustava nikdar v potrjenje ni predložila postavnim za-

stopom kronovin in dežel v to ustavo vpletenih, in toraj po našem prepričanju nima formalne pravovelnosti; dasiravno je državni zbor za neogerske kraljevine in dežele našega cesarstva vsled svojih po decemberski ustavi mu podeljenih pravic in opravil taka naprava, ki škoduje državopravni osebnosti dežel in njih avtonomne pravice kakor potrebe skrajšuje; dasiravno mislimo, da nimamo niti dolžnosti niti pravice udeleževati se državnega zbora sklicanega na podlagi te ustave in previdenega z delokrogom iz nje izvirajočim, vendar z ozirom na to, da mora vsled prevažnih dogodajev, kterih pozorišče je Evropa v sedanji dôbi, država biti pripravljena z vso odvažnostjo svoje moči in svojega zgodovinskega poklica stopiti pred svet, — da je za neovirano in krepko akcijo države potrebno, da vladi njegovega veličanstva našega cesarja ne bode primanjkovalo materialnih sredstev in moralične podpore zastopa vse države, — da je v ta namen potrebno, a tudi dovolj, da se dovolijo mogoče potrebščine za državno armado in njeno moč ter da se doženo volitve v delegacije za zadeve skupne z deželami ogerske krone, — da je v faktično delavni organ za izvršenje teh djanj zdaj le državni zbor decemberske ustave, in da od svojega pravnega stališča nič ne oddamo, ako priznavaje te djanske razmere in zavarovaje se proti vsem drugim sklepom, ki bi se mogli iz tega izpeljevati, pomagamo, da se snide državni zbor v ta namen: mislimo, da spolnujemo patriotično dolžnost, ako rečemo, da smo pripravljeni, udeležiti se volitve v državni zbor z omenjenim omejenjem in izrečenimi pogoji.

F. Maassen, grof Plaz, J. Weinhandl, A. Karlon, A. grof d'Avernas, H. grof d'Avernas, A. Bärenfeind, R. Nerwein, J. Allinger, dr. H. Lehman, E. b. Gudenus, dr. J. Vošnjak, dr. Dominkuš, J. Kukovec, M. Herman, Fr. Kosar, K. pl. Adamovič.

Pri volitvah zmagali so nemški ustavneži, kakor je to že navada; izvoljena sta iz feder.-konservativne stranke le baron Gudenus in mlinar Weinhandl; izmed Slovincem nobeden, zastopala jih bota dva velikomemca Seidl in Brandstetter!! ki sta dobila 35 in 36 glasov, dr. Vošnjak le 17, Adamovič 15.

Zbor kranjski.

Da naši bralci bolj na tanko izvedó, kaj se je delalo v deželnem zboru kranjskem, bodo važnejše stvari „Novice“ prinesle bolj na drobno.

Naj jim povedó danes od besede do besede pismo, ki ga je deželni zbor kranjski izročil presvitlemu cesarju za pomilostenje vseh zavoljo Janško-Velških dogodeb obsojenih, ktero se je po predlogu dr. Zarnika v 5. seji sklenilo in kteremu so vsi poslanci našega naroda pritrdili, od nasprotne stranke pa nobeden razun dr. Kalteneggerja. — Pismo, ki se je poslalo v slovenskem jeziku, dodala mu pa tudi nemška prestava, se glasi tako-le:

„Vaše c. kr. apostolsko Veličanstvo! Z najvišim spoštovanjem se bliža zastopstvo kranjske dežele prestolu Vašega Veličanstva in se drzne sledečo prošnjo k podnožju najvišega prestola položiti:

Lanskega leta 23. maja je društvo pod imenom „Laibacher Turnverein“ napravilo izlet na Janjce in v Velče v okolici ljubljanski. Društvo je bilo od tamošnjih prebivalcev napadeno in v beg zapodeno, ktere dogodbe preponižni zastop kranjske dežele jako obžaluje.

Nagibi, kteri so prebivalce omenjenih krajev na ta vsega obžalovanja vredni napad napotili, izvirali so iz mišljenja, da jim pretí od stranke, ktere izraz je ravno ljubljansko turnarsko društvo, velika nevarnost za njihovo slovensko narodnost in katoliško vero; bili

so toraj nagibi izključivo politične narave in vsa praska bila je pred vsem politična, kakoršne se pri živahnem zibanji političnih strank v vsakdanjem življenju vseh ustavnih držav dogajajo. Ker preponižni podložniki Vašega Veličanstva še ne uživajo dobrote novega, v duhu ustave in svobodnega razvitka izdelanega kazenskega zakonika, primorani so bili sodniki Vašega Veličanstva politični dogodek po starem, v duhu časa, v katerem se še ni na javno političsko življenje noben ozir jemal, storjenem še zdaj veljavnem kazenskem zakoniku presojevati. — 16. marca l. l. je bila razsodba zaradi teh dogodkov sklenjena, vsled ktere je 70 oseb obsojenih, med katerimi skoro vse na težko ječo, nekteri celó po 1 leto, 2 leti in na 3 leta in pol, kakor se vidi iz priloge %.

Kmalu potem je bila letos sodna obravnava zavoljo čisto enakih dogodkov v Brnu na Moravskem. V Bistrici v brnski okolici so bili namreč napravili nemški turnarji iz Brna izlet, kjer so bili na čisto enaki način od tamošnjih slovanskih prebivalcev napadeni in v beg zapodeni. Meseca julija tekočega leta je bilo od 60, po istih paragrafih kazenskega zakonika obtoženih bistriških zatočencev samo 31 obsojenih, katerim je bila najmanjša kazen s 3 dnevi in največa s 4 tedni prostega zavora odmerjena.

Ker niso sodniki krivi tega neenakega izvrševanja kazenske postave, ampak kazenska postava sama ob sebi, obrača se preponižno zastopstvo kranjske dežele na Vaše Veličanstvo, ktero naj bi v Svoji previdnosti in modrosti blagovolilo te neenakosti v izvrševanje ene in iste, sedanjemu času ne več primerne, zastran političskih prestopkov premalo določne postave v različnih deželah Vašega presvitlega Veličanstva poravnati s pomiloščenjem in odpustom kazni vsem zaradi Janjško-Velških dogodkov obsojenim. Kaznovani so bili gotovo že vsi zadosti s tem, da so bili v dolgotrajnem, večidel desetmesečnem preiskovalnem zaporu, v tem ko načrt novega kazenskega zakona najdalji preiskovalni zapor na 3 mesce omejuje.

Ako se v obzir vzame, da obsojenci so skoraj vsi priprosti, v hribih živeči, od omikanega sveta odločeni, na nizki stopinji izobraženja stoječi poljedelci, kateri niso bili v stanju, tehtnost pojmov narodnosti in vere pravo presoditi; — ako se nadalje premisli, da obsojenci so skoraj večidel oženjeni in očetje mnogobrojnih družin, celó po 8 otrok, spoznava najzvesteje udani deželni zbor kranjski za svojo dolžnost, obrniti se na milostljivo srce Vašega Veličanstva, da bi blagovolilo z ozirom na te preponižno razložene okolščine in na mnogoštevilne nedolžno trpeče družine obsojenih pravico nadomestiti s prevzvišeno svojo milostjo.

Iz vsega tù navedenega drzne se zastop kranjskega deželnega zbora preponižno prošnjo staviti:

Naj bi Vaše c. k. apostoljsko Veličanstvo blagovolilo vse po razsodbi od 16. marca 1870. leta zavoljo Janjško-Velških dogodkov obsojene najmilostljiveje pomilostiti in jim kazen odpustiti“.

Dopisi.

Iz Lovrane v Istri 2. sept. — Ker ste me, gosp. France Zupan, prisilili na Vaš zagovor v 34. listu „Novic“, v katerem me lažnjivca imenujete, odgovoriti, nate odgovor! vsaj sami znate, da vsak svoje poštenje čuva; tudi bi sramota bila za vso narodno Liburnijo, ako bi dopisniki iz nje v cenjene časopise slovenske laži raztresali. Ker nečete biti odpadnik milega naroda našega, zahtevam od Vas, da mi na sledeča vprašanja odgovor daste, kajti le iz tega se bode razvidelo, ali

ste narodnjak ali renegat, česar se biti sramujete. Kaj ste iskali pred volitveno dvorano, ker niste imeli nikakoršnega posla? Davkarija ni ondi bila. — Zakaj ste svoje hvalevredne sobrate, duhovne gospode pomočnike Kastavske, kakor tudi poštnega c. k. uradnika g. J.ča o volitvenih zadevah zasramovali? — Ker nečete biti odpadnik svojega naroda, vprašam Vas še dalje: Se še spominjate pisma, ktero ste pisali g. A-tu, c. k. uradniku na Volovsko, naj za pl. Clesius-a glasuje, kar je potem tudi storil. Zakaj ste na poti iz Volovske domú svoje najbližnje sobrate duhovne gospode pomočnike Lovranske zasramovali, ker niso za pl. Cl. glasovali, češ, da jim je pl. Clesius že veliko dobrega storil, za naprej pa da njim neče več? Kar se tiče krčme v Opatiji, morem naznaniti, da je sam krčmar tako-le kazal: „Ako je pop takov, što se more potem od prostega ljudstva misliti!“ Tudi to se bo od častite duhovščine posvedočilo. Pa verujte mi g. France, da je že to od Vas sramotno, ker niste Moščenice na pravo pot — v smislu narodnosti — napeljali. Odgovorite na vsa ta vprašanja in izmotajte se iz vražje mreže, v ktero ste se zamotali, ako ste v stanju, kajti le po tem Vas bode zopet Liburnija z milim Vašim marodom gorenskim imela za narodnjaka, mene pa za obrekovalca in lažnjivca. Dokler pa tega ne storite, imamo Vas, kakor sem rekel, za grand-renegata naroda slovenskega. Tako g. France! na noge. Advokatov za denarje je povsod dosti!

Iz Varaždina 2. sept. — Na očitno vprašanje „iz Loža 25. avg.“ odgovarjam ob kratkem samo to, da pisavcu onih črtic, ki mi je dobro znan, svetujem, čitati dopis iz Loža v „Slov. Nar.“ št. 27, kjer je ravno on izvrstno omenjen, in naj se opraviči, zakaj na očitno vprašanje ni očitno odgovoril.

Koroško. (Tabor) bode 18. dne t. m. v Zopračah blizu Vrbe poleg Rožeške ceste na Koroškem.

Iz Vipave. (Za zdaj prijazen opomin.) Skladna cesta, ki pelje iz Vipave čez Branico v Trst, je, kar vipavski ekraj zadeva, že davno dodelana, in lahko se reče, da je prav v dobrem stanju, kajti županije, in po njih posamesni posestniki bili so s silo k dovršenju svojih delov primorani. Kaj se je pa v tem obziru po Krasu naredilo? Malo ali celó nič. Samo del ceste, ki je spod Repentabora proti Dolu na novo marejen, je občni rabi izročen; v več drugih krajih je delo pričeto, al že leto in leto ni ga več videti delalca, da bi bilo vsaj upanja toliko, da že pričeto delo se kedaj dovrši. Kdo je neki tega počivanja kriv? Ali cestna blagajnica? Jaz slišim, da ne, ker denarja neki ne manjka. Ali glasoviti inženir, gosp. Živc, ki je novo cesto od Repentabora tako mojstrovsko po različnih kljukah nazaj v Dol spravil, namesti da bi jo bil po ravnem od tega vrha do unega pod Vrhpoljami speljal? Jaz mislim, da tudi inženir ni tega zakasnenja kriv, ker njegova naloga menda je le bila, načrt narediti, a ne ga izvršiti. Cestni odbor sežanskega okraja ima po občnem mnenju zanikernost na vesti, posebno pa njega načelnik, kateri neki dozda drugih udov še ne enkrat ni na posvet skupaj sklical. Kaj pomaga imé skladna cesta, če se prebivalci enega okraja k delu le s silo morajo pri-ganjati, v drugem okraju jim je pa čisto na prosto voljo dano delati ali ne delati; kaj pomaga Vipavcem njihov trud in denarno žrtvovanje za napravo nove ceste, ker pa morajo vse eno po stari cesti čez Vrabče proti Trstu vozariti. Naj ne prezirajo teh vrstic tisti, katerim so namenjene, sicer bomo primorani, kje drugje potrkati.

Iz Postojne 30. avg. (Naznanilo.) Na 20. dan t. m. napovedana veselica se preloži na prihodnjo nedeljo 4. kimovca po poprejšnjem programu — s pristavkom, da bode veselica v čitalničnih prostorih, ako